

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 8 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanjila plačuje se od četiristopne petit-vrate po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se isvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— Četrt leta . . gld. 8-30
Pol leta . . . „ 6-50 Jeden mesec . . „ 1-10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— Četrt leta . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— Jeden mesec . . „ 1-40

Naročuje se lahko z vsakim dnem, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Urnava valute.

Minoli petek sta se avstrijski in ogerski finančni ministri posvetovala končno o pogojih za uravnava naše valute in sedaj smemo vsak dan pričakovati, da skliče tisti entketa, s katerima se jima je dogovoriti, predno moreta storiti prve korake za realizacijo velikega in pomembnega tega namena. Potreba regulacije naše valute je čutna in že stara; že nekoliko kratov namerjala je uprava lotiti se tega dela, a nikdar ni bila stvar tako aktualna, nikdar niso bili pogoji za nje rešitev tako ugodni, kakor baš sedaj, ko sta obé državni polovici s skrajnim naporom dosegli ravnotežje v državnem gospodarstvu in ko je postala želja, da se uredi valuta, splošna. Prebivalstvo cele države pričakuje nestržno da se v tem oziru že kaj stori, kar bo večje nego samo teoretske vrednosti, in vlada sme pri tem podjetji računati na podporo vseh faktorjev javnega življenja.

Vladi je sedaj v zmislu člana 12. avstrijsko-ogerskega carinskega in trgovinskega dogovora iz l. 1888 dolžnost, da skliče strokovne komisije. To se bode, kakor že zgoraj rečeno, zgodilo v kratkem. Dotičnih enket navéti vzbudili bodo brez nobene dvojbe občno pozornost, kajti njiju posvetovanja

niso samo in zgolj formelna, akopram njiju nasveti niso obvezni za upravo. Posvetovanja enket zaslužijo tudi popolnoma tisto pozornost, katero obračajo prebivalci države nanjo, zakaj ta posvetovanja niso začetek teoretakemu razpravljanju, nego tega razpravljanja konec in prvi korak k praktični izvršitvi nameravane regulacije valute. Čim bodo ta posvetovanja končana, določila bode uprava definitivno ves program za regulacijo.

Budimpeštanski listi priobčili so te dni besedilo uprašanj, na katera bode odgovarjati enketama. Mogoče, da to besedilo ni avtentično, bržkone pa je v meritornem oziru vsebina točno izražena. Sodeč po teh uprašanjih je pripoznati, da je enketama določena jako važna uloga pri rešitvi problema o regulaciji naše valute. Izreči se jima bode o vseh praktičnih momentih, na katere se je ozirati vladi, sestavljajoči program za to regulacijo, izvzemši samo izvršitev regulacije, razmerje mej državnima polovicama gledé troškov regulacije in razmerje mej avstro-ogersko banko in državo oziroma udeležitev te banke pri regulaciji.

Najvažnejše uprašanje mej vsemi, na katere bode odgovoriti enketama, je gotovo to, kakšna bode nova vrednota. Ta zadeva je skoro rešena, kajti uprava izrekla se je, ustrezaje faktični potrebi in položaju na denarnih tržiščih, za zlato vrednoto. Vzlic temu je umevno, da bodeta enketi tudi o tej stvari izrekli svoje mnenje, zlasti ker je to uprašanje v neločljivi zvezi z drugim uprašanjem, namreč: je-li uvesti samo zlato vrednoto, ali zlato in srebro. Enketi bodeta imeli tudi izreči, kolika bode eventualna cirkulacija srebra. Tretje uprašanje tiče se problema, bi-li ne kazalo izdati državne papirnaté novce, katere bi bilo vsak hip izplačati z gotovino in za katere bi ne bil določen posilni kurs. Zadnji dve uprašnji tičeta se vrednostnega razmerja mej današnjim našim goldinarjem in mej novo vrednoto, kakor tudi določitve nove vrednostne jednote. Te podrobnosti so najvažnejše in tudi najtežje za rešitev vsega uprašanja in zato je upravičeno veliko zanimanje zlasti finančnih krogov za odgovore enket.

Finančna ministra pozvala bodeta v enketi gotovo samo take može, o katerih sta prepričana, da imado potrebno znanje in dobro voljo pripomoči

k rešitvi uprašanja o regulaciji valute in zato zremo zaupno v bodočnost, nadejé se, da se bode po izvršeni regulaciji valute začela nova doba gospodarskega našega življenja.

Državni zbor.

Na Dunaji 27. februarja.

Tudi gospodska zbornica je završila svoje delovanje; kar je vlada želela, privolila je brez ugovora in si s tem stekala potrebne zasluge za vlado, katere popolno zaupanje in zadovoljnost je pač s tem udobila.

Pogodba z Dunavsko parobrodno družbo vsprejela se je. Pa tudi predloga o denarni pomoči, državnim uradnikom odmenjeni vsprejela, se je tako, kakor jo je vlada želela.

Zatvorjeni sta obe zbornici in poslanci odšli so domov. Deželni zbori hočejo se sniti in popolniti s svojim, v vsem ne važnim delovanjem politiško sezóno, dokler v majniku ne skliče Taaffe zopet državnega zbora ter mu sporoči najprvo preustroj davkov v vsprejem.

Predsednik grof Trauttmansdorff otvoril je ob 1. uri 21. sejo gospodske zbornice in takoj prišel obravnavo dnevnega reda.

Prva točka bila je predloga pogodbe z Dunavskim parobrodnim društvom.

Na poročilo poročevalca barona Czédika se je vsprejelo v drugem in tretjem čitanji neizpremenjeno, soglasno.

Zakonski načrt o gradnji železnične proge Stanislav-Woronienka, o kojem je poročal Pusswald, vsprejel se je istotako brez obravnave.

Načrt o premeni člana 2. zakona z dne 3. oktobra 1891 o podpori proti po trtni uši prozročeni škodi, kakor nova svetovna poštna pogodba in načrt o začasnem urejenji trgovinskih razmer s Srbijo se vsprejmo na priporočilo poročevalca Falkenhayna.

Tudi zakonski načrt o ponovljenji določb, tičočih se oproščenja kolkovine pri razdelitvi občinskih posestev v Dalmaciji, o katerem je poročal Montecuccoli, se vsprejme.

Pusswald poroča nato o podpori države v polajšanje sile državnim uradnikom. Govornik izjavi, da je zaslej nemožno urediti plače takoj in poslan-

LISTEK.

Ponedeljsko pismo.

Včeraj je bila pustna nedelja, o kateri poje vesel slovensk godec „Jubehe, hojsasa, pustna nedelja, lan' sem bil špeha sit', letos pa zelja“ in še nekaj dni in pusta bo konec ter prišla bo pepelnica sredi in z njo čas posta in resnega premišljevanja. Dolg je bil predpust in gotovo so ga bili veseli mladi ljudje, kateri so se mogli po raznih veselicah in na raznih plesiščih prav iz arca veseliti svojega življenja. Dolg pa je tudi štiridesetdanski post in časa bode dovolj, premišljevatí minljivost tega sveta in vzbujati si lepe spomine na predpustni čas. Kogar pa bode letošnji izredno dolgi predpust hudo podrl, temu svetujemo, da si naj privoščti nekoliko številik našega preljubega „Domoljuba“. Prečitavši nekoliko številik tega lista, postal bode zopet dobre volje in prišel bode do prepričanja, da pri uredništvu „Domoljuba“ prav za prav ne poznajo nobenega posta, temveč gospod Andrej so vedno dobre volje in uganjajo celo leto burke

po svojem listu, kakor bi zanje trajal predpust celih dvanajset mesecev v letu. Ta list je sicer namenjen, kakor kaže njegov napis, „slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo“, prav za prav pa bi moral imeti napis, da je namenjen slovenskemu ljudstvu le v razveseljevanje. Vzemi v roke katerokoli številko hočeš, našel bodeš gotovo kak izredno dober, če tudi neprostovoljen „witz“ ali šalo, katero je neprostovoljno zakrivil gospod Andrej. Tako poroča „Domoljub“ v svoji 19. številki lanskega letnika iz Godoviča, da je bil 14. dan meseca septembra lanskega leta izredno vesel dan za črnovrško faro, kajti ta dan umrl je tamošnji župnik gospod Ferdinand Kogej v najlepši starosti. „Domoljub“ namreč doslovno piše: „Kakor je bil 11. dan septembra res veselja polni dan za godoviške župljane, tako pa je bil 14. t. m. za sosedno črnovrško faro, ker je isti dan zjutraj ob 5. umrl po prejetih svetih zakramentih za umirajoče tamošnji župnik č. g. Ferdinand Kogej itd.“ Ta dopis nahaja se pod rubriko: Kaj novega po Slovenskem? in to je bila gotovo posebna novica, da so bili na Črnem vrhu tako izredno veseli, ker jim je Bog poklical župnika na oni svet.

V isti številki nam poroča gospod Andrej s Štajerskega o nekih tepežih mej kmečkimi fanti ter piše doslovno: — S Kalovja je domov k sv. Rupertu pri Laškem šlo več fantov. Potoma so se sprli. Vsled prepira je Miha Sevšek odšel na drugi svet, a Janez Kapel je v vojski prišel ob tri zobe. Nauk: Gotovo bi bilo lepše in prijetnejše, ako bi mladeniči v roke jemali koristne knjige in dobre časnike, ne pa nože in gorjače! — Gospod Kalan, ki je drugače tako gostobeseden, svojim bralcem v tem poročilu ne pojasni najbolj važnih stvari. Miha Sevšek odšel je na drugi svet, po kateri poti jo je tje odkuril, nam neče povedati; kam so drugi tovariši njegovi hipoma zginoli, tega nam tudi neče povedati, le toliko zvemo, da je Janez Kapelj na potu k sv. Rupertu prišel v vojsko ter zgubil v vojski tri zobe. Tudi nauk, katerega daje fantom gospod Andrej, je jako površen. Gotovo bi bilo lepše čitati, da je gospod Andrej fantom tako svetoval: Mladičiči, hajd za peč in „Domoljuba“ v roke in nož, da bodete list prerezali, ne pa noža rabili za tepeže! — Sv. Rupert pri Laškem bode vsled poročil v „Domoljubu“ postal kmalu imeniten; kajti tam je, kakor piše gospod Kalan, „otroka v

ska zbornica spoznala je sama, da sedaj ni možno ravnati drugače, kakor se je storilo. Zvišanje svote od 500.000 na 1 milijon bi uničilo ravnotežje in to ob času, ko stojimo pred urejenjem valute, katero naznaja prestolni govor v ogerski polovici. Da se uporabijo v to zvišanje gotovosti v blagajnah, bi ne bilo pravično, morda celo nevarno. Država mora gotovino, ki je ima v blagajnah, uporabiti v druge namene. 500.000 gld. bode za skrajne potrebe zadostovalo. Radi tega in ker se finančni minister protivi vzeti denar iz blagajnic, priporoča proračunski odsek, da se razveljavi sklep poslanske zbornice in ponovi zahteva vlade.

Finančni minister Steinbach izjavi, da ima vlada povečano skrb, da ohrani finančni položaj ugoden, ker neče iz novega osebnega dohodninskega davka novega dobička iskati si, marveč povrniti preostanek z znižanjem drugih davkov. Ker je valutno uprašanje aktualno, treba zanimanje in zaupanje inozemstva vzdržati si ugodno, da se zadeva uredi vsem povoljno. Vlada mora pa tudi proračun zmatrati ustavnim podlagam državnega gospodarstva, katere prekoračiti ni umestno. S svojega stališča kot finančni minister ne more inace postopati. Zahvali se torej na uslugi proračunskega odseka in prosi, da se poročilo nespremenjeno vsprejme.

V podrobni obravnavi se poročilo odsekovo vsprejme z veliko večino in se uniči sklep poslanske zbornice.

Ministerski predsednik Taaffe na to izjavi v imenu cesarjem, da je državnega zbora zasedanje začasno zaključeno in preloženo na poznejši čas.

Predsednik zaključi sejo o 1. uri 50 minut popoldne.

Govor poslanca Pfeiferja

v 116. seji drž. zbora dne 17. februvarja 1892.

Visoka zbornica! Ako povzamem kot član vinarskega odseka besedo danes, ko je predloga bila že rešena v odseku, storim to zategadelj, ker mi je na veliko mojo žalost branila bolezen udeležiti se dotične odsekove seje in staviti svoje predloge, s katerimi želim doseči jasnejše in točnejše besedilo; to velja zlasti za odstavek I. gledé besed „v kaki občini“, potem „na opustošilen način“ in „začasna sila“.

Usojam se spomniti visoko zbornico na tužne izkušnje, katere smo si stekli pri zakonu o odpisu zemljiškega davka s tem istim izrazom „začasna sila“, gledé katerega so davčni organi burokratsko dlako cepili, išoč, kaj izraz „začasna sila“ prav za prav pomeni.

Drugič bi bilo odpraviti po moji sodbi v odstavku 5 statuirano zahtevanje, da mora jednako pomoč dovoliti tudi dežela.

Ta svoj nazor dovoljujem si v nastopnem utemeljiti.

Pomočna akcija vlade in predložena novela častitega tovariša iz Gumpoldskirchena izvirata sicer iz dobre volje, ne zadoščata pa, po mojem nazoru, v uničenje trtne uši, ker oba predloga tirjata, da mora trtna uš poprej uničujoče razširiti se in da mora nastati sila v občini, predno je dobiti kakšen državni predujem.

Zemljiški posestnik mora torej najprej na be-raško palico priti, predno sme zahtevati pomoči; prej mora toniti, predno se mu ponudi slamna bilka, da se je prime. (Veselo!)

Po moji sodbi storiti je kar treba že prej, ni pa čakati, da trtna uš vse uniči in da nastane sila.

ognji našla smrt“. To nam je popolnoma novo, Bog ve, kdaj bo našla gospoda Kalana, ali, kakor mi pravimo, kdaj ga bode srečala pamet?

Še bolj zanimive in šaljive so notice, v karib se gospod Kalan producira kakor „kriminal-doktor“. V 21. šte. I. I. namreč poroča „Domoljub“ sledeče: „Anton Kolmar iz Loke pri Zidanem mostu bode zavoljo neke v Pletrovčah pri Žalcu storjene hudobije pokoro delal jedno leto v hudi ječi. — Mlinar Janez Parožek si je iz cinka in svinca delal „srebrne“ goldinarje. Njegova „pridnost“ se je orožnikom v Laškem trgu tako dopadla, da so mu radi pomagali na noge. Sedaj pa bo v „luknji“ počival pet mesecev, tudi post so mu sodniki dovolili vsaki štirinajsti dan. — Micika Zavec iz Vučkovca je pri Sočku na streho spustila rudečega „kokota“ ali petelina. Da ni storila prav, lahko sklepa iz tega, ker so ji pri sodbi prisodili hudo ječo za šest let. — Zavoljo v Mariboru izvršene tatvine dobili so tovariši: Kunštar iz Selnice 4 leta, Sedlaček od sv. Jakopa 7 let, Müller iz Vildbaba 4 leta, Spath iz Gozdnika pri Gradci 3 leta, vsi hude in s postom poostrene ječe, zadnja dva pa še trdo ležišče za navrček. — Terezija Ve-

Mej čakanjem na uničenje postaja dobiček od zemlje vedno manjši, dokler naposted ne preneha popolnoma; že izguba od tega trenutka je izdatna, uničujoča. Rekonstrukcija naj se pa še le v tem hipu začne; da postane svet zopet produsen, mine znova čvetero do šest let; to je zopet nov odpad dohodkov, nov pogin. Te izgube pre-gaati morajo vsako obitev iz hiše in od ognjice; to se pa ne gre čisto za jedno obitev, za jednega posestnika, tu se gre za mnoge, za toliko ljudi, da jih ni sešteti; ves ohranj, del dežele žalostno ta nesreča; to je, kakor je rekel neki čistilni govornik iz Stajerske, kalamiteta, katere utegae imeti ne-preglednih posledic.

To se more in mora zabraniti, dokler ta ka-lamiteta še ni postala splošna; to se more zabra-niti, ako vsak vinogradnik že ob času, ko se bliža trtna uš vinogradu, pripravlja vse, kar je potrebno za rekonstrukcijska dela, ako to razdeli na več let, valed česar tudi izgube ne čuti v toliki meri, kakor bi je sicer čutil.

Ako bode vsakdo delal tako, moči bode pre-hodni stadij lažje prenašati, in se krizi lagle ogniti. To je pa le mogoče, ako ne počakamo uničenja.

Kako veliko narodno premoženje bodedo s tem rešili. To je povod, da po mojem mnenji ni smeti čakati z rešilno akcijo, da se nesreča pri-meri; požar je treba pogasiti in adušiti še predno je hiša uničena. Po požaru ni posojilo za novo zgradbo nikaka posebna pomoč; gospodar bil bi prijaznemu posojitelju dosti bolj hvaležen, da ga je požara ubranil.

Previden mož zavaruje se proti požaru in proti nezgodi pred požarom in pred nezgodo, to je, pravočasno.

Čemu naj čakamo, da nastopi trtna uš uni-čujoče? Dovolj je, da se v vinogradu sploh pojavi. Izkušnja uči, da je vsa vinska gora v nekaterih letih opustošena, ako se je trtna uš pojavila samo na jednom mestu ali pa v sosedstvu.

Koliko vinogradov mora pa biti opustošenih, da je dan pogoj, da se more govoriti o „uničujočem razširjanji“ trtne uši? Kolika mora biti dotična ab-solutna površina sama po sebi, koliko procentov vkupnega ali sosednega vinorodnega ozemlja?

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 29. februvarja.

Punktacije.

Minoli teden mudil se je češki namestnik grof Thun na Dunaji in sicer z namenom, da določi dogovorno z ministerskim predsednikom grofom Taaffeom besedilo izjavi, katero bode storil kot vladni zastopnik, ako bodo stavili Staročehi in fevdalni plemiči predlog, da je vse še ne rešene pred-loge, katere so stavljene na podlagi Dunajskih punktacij odkloniti dotlej, dokler ne bodo vse prišle pred deželni zbor, ker so vse te predloge prav za prav vkupna celota, katere ne gre trgati. — Nemci se bodo gotovo silno upirali temu predlogu zdru-ženih Staročehov in veleposestnikov, pomagalo jim pa ne bode nič.

Kdo ma delj čakati?

Zagrebski nadškof še vedno ni imenovan, ču-jejo se pa razni glasovi, ki svedočijo, da varuje Vatikan interese svojih vernikov bolje in vestneje nego naše ministerstvo vnanjih zadev. Madjari ho-čejo po vsi sili spraviti na nadškofijski prestol Zagrebskega kanonika Vučetića, moža, ki se odlikuje samo po svoji mržnji do vsega kar je hr-vatsko in ki čuti poklic zastopati kot duhovnik madjarske interese. Madjarska vlada bi bila takega moža gotovo vesela in zastavila je ves svoj upliv,

senjak v Trgovišču je svojemu bolnemu pasterku atregla, v jedila mu je primešavala mušnico za po-potnico na drugi svet, sebi pa s tem oskrbela hudo ječo za 10 let.“ — Zdaj naj pa še kdo reče, da gospod Kalan ni izboren humorist! Kvalifikovati razna zlodejstva razume le on. Anton Kolmar bo delal pokoro v hudi ječi, mej tem ko bode Janez Parožek, kateremu so sodniki dovolili mej drugim vsake štirinajst dni post (za kar jim pa Parožek gotovo ne bode hvaležen), v „luknji“ počival pet mesecev. Micika Zavec spustila je rudečega petelina ali, kakor gospod Andrej pravijo, „kokota“ na streho, in za to so ji sodniki prisodili šest let. Kakšen je rudeči kokot, tega mi ne vemo in ga tudi še nikoli nismo videli in tudi ne slišali, da ga je kdo spustil na streho; gospod Andrej ga izvestno pozna, drugače ne bi pisal o njem. Zadnji v Mari-boru obsojeni tovariši pa se le dobili po več let hude ječe in gospod Kalan, ki je izredno dobrega srca, jim ni pustil delati druge pokore, samo za na-vrček je dvema iz njih privoščil trda ležišča. Kaj je drugim navrgel, ne vemo, gotovo pa je gospod Andrej Kalan na tihem želel, da bi jih sodnik tudi še obsodil, da morajo na tešče prebirati njegovega

da spravi svojo kreaturo na to mesto, toda v Va-tikanu poznajo dobro razmere na slovanskem jugu in sv. oče, ostrime kardinal Rampolla, meteta o Vučetiću ničesar slišati, nego se potegata za Sara-jevskega nadškofa Stadlerja, katerega pa ne morata ni madjarska vlada ni ministerstvo vnanjih zadev, samo zato, ker je somišljenik Strossmayerjev. Kdo bo torej mogel delj čakati, ali madjarska vlada ali Vatikan? Dal Bog, da bi Vatikan ne odnehal, kajti za Hrvate je v vrstem in političnem ozirju bolje, da sploh nimajo nadškofa, kakor da imajo na tem mestu kakega Vučetića.

Uračnava valute.

Avstrijski in ogerski finančni minister dogovo-rija sta se definitivno glede uprašanj, katere bodeda predložila enketama, sklicanima v svrhu, da se iz-rečeta o regulaciji naše valute. Ta uprašanja obse-gajo vse, kar se dostaje meritorne vsebine regula-lacije valute. Kakor rečeno sta finančna ministra gledé vseh podrobnostij jedina, in enketama bode le izreči svoje mnenje o vseh točkah. Enketi sta sklicani na dan 8. marca.

Vnanje države.

Novo francosko ministersstvo.

Novo francosko ministersstvo sestavlja je senator Loubet, a ostali so v njem vsi dotičnejši možje prejšnjega ministersstva Freycinetovega. Constans, dosedanj minister vnanjih zadev, Yves Guyot, minister zgradb, Fallières, minister pravosodja in Barbey, minister mornarice ostajajo pa še novim možem. Loubet je predsednik in minister vnanjih zadev, Burdeau, minister zgradb, Viette, polje-delski minister in Cavaignac, minister mornarice. Da Constans ni bil pozvan na prejšnje svoje mesto, to je krivda radikalcov, kateri z njegovo taktiko niso bili zadovoljni. Želeli bi bilo, da se ohrani to ministersstvo čim dalj mogoče.

Atenar v Carigradu.

Kakor smo že mej brzojavni naznaili, zabodel je nepoznat človek bolgarskega diplomatskega agenta v Carigradu dr. Vulkovića. Zabodel ga je v trebuh. Zdravniki upali so, da bodo rešili Vulkovića; razparali so mu trebuh ter konstatovali, da je drob močna ranjena. Storili so, kar je bilo mo-goče, a vzhle temu umrl je dr. Vulković še tisti večer. — Glede morilca čujejo se kaj različna mnenja. Zanimivo je vsakako to, da dr. Vulković morilca ni poznal, da se je pa spominal, ka mu je neki Bolgar Porfir Ivanov preti s smrtjo. Redarstvo zasleduje morilca vztrajno, a doslej brezuspešno. Noža, s katerim je tujec zabodel Vulkovića, ni najti nikjer, akopram ga je umrli diplomat sam potegnil iz rane. Splošno se sodi, da je postal Vulković žrtev svojega poklica. Pokojnik je bil odličen pri-vrženec Stambulova in je v Carigradu spretno šreno mešal bolgarskim emigrantom.

Berolinski izgredi.

Nekaj dni sem vrše se v Berolinu veliki in sistematiško prirejeni izgredi. Na tisoče delavcev, kateri nimajo ni dela ni sredstev za življenje, drve po mestu, demonstrirajo tu in tam, tudi pred ce-sarsko palačo in policija mora prijeti za orožje, da uduši upornost izgrednikov. V nekaterih bolj odda-ljenih oddelkih mesta napadli so izgredniki tudi trgovce, oropali trgovine, zlasti takšne z živili, a tudi nekaj drugih in pobili vse. Predvčeršnjim opo-ludne, ko so menjali strako pred cesarsko palačo, hotela je tolpa izgrednikov priti celo v cesarski dvorec, pa je bila odgnana. Cesar Viljem in brat njegov, princ Henrik, vozila sta se sicer demonstra-tivno v odprtih vozeh po mestu, a vsprejem bil je jako hladen. Vojaki, redarji, uradniki, in sploh meštani, pozdravljali so ja sicer z navidezno naidu-šenostjo, iz mase pa mu je donel na uho klic, ki ga cesar Viljem ne čuje rad, namreč: Živio pro-letariat!

„Domoljuba“. Ta kriminalna rubrika v „Domoljubu“, je tedaj kolikor toliko popolna in gospod Andrej se v isti kvalifikuje kot izboren reporter. Da bodo pa naročniki „Domoljuba“ in razni častilci njegovi še bolj pozorni na to rubriko, v kateri naznani gospod Kalan svojim naročnikom za „bornih“ 80 krajcarjev na leto razna zlodejstva, zato si dovoljujemo opo-zoriti gospoda Kalana, da bi bilo jako primerno, ko bi dal tej rubriki primeren in poseben naslov. Kot tak bi gotovo na vsebino te rubrike najbolj prijal sledeči:

„Leider muss ich euch berichten
Ein schaudervolle That,
Die ein Chor von Bösewichten
Jüngster Zeit verübet hat!“

Rubriko to pa bi naj zaključil z natopnim refrainom:

„So kommt denn einst zur rechten Zeit
Die Strafe der Gerechtigkeit.“

Še to naj nam napravi gospod Kalan in Slo-venci imeli bodedo v „Domoljubu“ izvrsten humo-ristikon, kakor si ga le želeli moremo. — Zato pa, kogar pobode pust, hajd za peč in „Domoljuba“ v roke in odleglo mu bode.

Dopisi.

Z Notranjskega v dan sv. Matije apost.
[Izv. dop.] (Iz učiteljskih krogov.) „Slovenec“ 34. in 35. številki imata iz naših krajev obširen dopis. Nekdo se je prav močno razkačil najprej nad listkom „Učit. Tovarša“, po tem nad gosp. Postojnskim in nazadnje se je vrgel z vso silo na učiteljsko spleh. Tu učit. po učiteljih tako, kakor more kak župnik le svojega mežnarja obdelovati.

Ni nam namen pretresati člega dopisa. Delce samo tudi tega ni vredno. Le nekatere stvari hočemo pojasniti.

G. dopisniku ni prav, da „Tovarišev“ listek obdeluje učiteljske plače. Mari misli, da bi bilo bolje ko bi one gg. kapelanov in katehetov? Tudi mu ne ugaja, da se g. Postojnski s ponosom izraža o učiteljskem stanu, kot stanu, ki je prva podlaga izobraženosti, varuh narodnosti in vere. Mi smo „pionirji narodove omike“ tako se je reklo nekdanj v deželnem zboru. O nekdanjih „mežnarjih“ se to ni moglo reči, dasi so bili pod neposrednim nadzorstvom gg. župnikov. (Tu nečem žaliti gg. tovaršev iz one dobe — izjeme so povsod.) Prav te opombe se gospodje ne morejo privaditi. Zato kričijo vzdih po verski šoli.

Sicer pa imamo poleg postavnih zahtev mi, ki čutimo za narod in čutimo z narodom, tudi moralne zahteve. Seveda so naši pojmi o njih nekoliko drugačni kot misli g. dopisnik. Zato nas ne bodo, zato nas ne morejo plačati. O Gregorčič, ti zatirani Gregorčič, kaj ne da:

„Dolžan ni samo, kar veleva mu stan,
Kar more, to mož je storiti dolžan.“

Potem, ker že drugače ne more biti, dragne g. dopisnik učiteljske postranske dohodke, ter navaja tudi agitacije. To bi bilo treba še le dokazati. Istina pa je, da nekatere duhovne gospode silno peče, ker učitelji nečemo slepo prisezati na vse, kar potrpežljivim bralcem natvezata „Slovenec“ in „Domoljub“. Da prav v ti luknji je rak. G. dopisnik se še spominja Miklavževih in drugih enakih večerov, hoteč nas učiti varčnosti, ter da se takih reči ne sme obešati na veliki zvon. Ne vemo, kako bi gg. kapelani izhajali s 360 gld. plače, vključ največji varčnosti. Da se nam pa v razsipnost štejejo skromni darovi — darovi sv. pisemske udove — za razne plemenite namene, tega ne bi bil veroval. Takih reči bi se res ne smelo tiskati v „Slovencu“. Sicer se je pa že marsikatera reč obesila na veliki zvon samo vsled brezozirnosti z neke strani.

Da, gospoda, tukaj se ločimo!

Nam je za izobražbo naroda, Vi bi pa radi menda še blažene „stare“ čase. To smer kaže g. dopisnik tudi s tem, da upraša, kje najdemo zaklade za večja plačila učiteljem razširjenih šol. Za prekomorske misijone pa ne uprašate: kje? tudi ne tožite tedaj o slabih letinah. Mari niso naši otroci uprav tako potrebni kot zamorski? Ne rečem, da tam ni potrebe, da, toda najprej skrbimo za svoje.

Ko bi ne bili delali v prejšnjih časih po Vašem receptu, ne sedelo bi danes v krajnih šolskih svetih toliko zastopnikov — analfabetov. Mi nimamo ničesar proti tej korporaciji, le svoje dolžnosti naj prav vrši, pa bodi že predsednik kak župnik, učitelj ali kdorkoli.

Sloga mej č. duhovščino in učiteljstvom je gotovo lepa reč. Treba jo je tudi prav gojiti.

Ako se ta sloga razdre na korist kakemu iztis „Domoljuba“, potem je res na slabih nogah. Komur je več do tega, da „razpeča“ par „Domoljubov“ mej ljudi, kakor pa da bi ohranil blagodejno harmonijo z učiteljstvom, ta je ni vreden. In če jo gosp. dopisnik misli podpirati tako, kakor je začel, moti se zelo.

Učiteljski kandidat s 17., 18. ali 19. letom ne more biti voditelj šoli, ker še sploh nima spričala zrelosti. To se dobi še le v 20. letu. Gospoda dopisnika menda ne bomo s tem prepričali, a to je pač isto. Kar je res, je res. Res pa ni, da imata gg. izdajatelja knjižice „Stežica“ — kakor trdi g. dopisnik — tudi če pišeta „e“ pred poluglasnim „r“ — om“ (?), več srca in več možgan kot vsi optimisti in pesimisti skupaj. Tu se je gospod morda tudi nehote preveč zaletel. Pomislite vendar, da je raznih — istov mnogo na božjem svetu in še kakšnih pet ali šest, no, rečimo devet teh utegnilo bi pač odgnati in odmeriti Vašima junakoma srce, serce in možgane.

Domače stvari.

— (Sokolova „Maskarada“) bode brez dvoma privabila jutri zvečer v gornje čitalniške prostore vse, ki žele prav veselo in v elegantnem društvu preživeti zadnje ure potekajočega predpusta. Razum že naznanjenih večih skupin bodo še različne manjše skupine in se sme reči, da bode tudi jutri zvečer izredno živahno in veselo gibanje v vseh prostorih čitalnice, od katere se bomo poslovili v kratkem. Ustopnice dobivajo se pri g. Sosu, jutri od dveh popoldne naprej pa v prvem nadstropji čitalnice.

— (Brate Sokole,) ki ne pridejo v kostumu ali v maski na jutrišnjo Sokolovo maskarado, vabi odbor, da pridejo v popolni društveni obleki in kolikor mogoče kmalu, da se bodo udeležili sprejemanja gostov, uzdržavanja reda itd.

— (Slovensko gledališče.) Pustna burka „Urban Debeluhar“ privabila je včeraj mnogobrojno občinstvo v čitalnico in dosegla popluno svoj namen. Občinstvo ni prišlo iz smeha in se je zabavalo prav pustni nedelji primerno. Glavno zaslugo za to ima g. Borštnik, ki je prav „v potu svojega obraza“ izborno predstavljal okornega Urbana in prouzročil največ smeha. Jako živahne učenke bile so gg. Borštnikova, Slavčeva, Polakova in Pavšekova. Izmej večjih ulog naj omenjamo še gg. Nigrinove in Danilove, gg. Sršena in Danila.

— (Čitalnice Ljubljanske zabavni večer) zaključil je prav dostojno vrsto društvenih predpustnih veselic. Muzikalni del izvršil se je prav izvrstno. Dvořakov dvošpev „Moravske narodne“ peli sta gospa Gregoričeva in gospdč. Lenarčičeva prav izborno. Znani sekretet iz Smetanove opere „Prodana nevesta“ pele so gg. Gerbičeva, Daneševa in Mosova in gg. Dečman, Pavšek in Petrič uprav dovršeno, kakor to zahteva ta interesantna skladba. G. Olga Sitigova predstavila se je v Chopinovem „Impromptu“ kot izvrstna pianistica in četerospev „Sarafan“ peli so nam gg. Pavšek, Branke, Lilek in Dečman tako, kakor smo navajeni od tega vzglednega kvarteta. Vse točke našle so živahno odobravanje mnogobrojnega občinstva. — Ples bil je prav živahen in je plesalo kadirle nad 40 parov.

— (Sokolsko streljanje.) Zaradi običajnega „mačkova“, ki se bode zdravil v „sanatorium mucorum“, ne bode prihodnje sredo streljanja, temveč šele v sredo 9. marca.

— (Maskarada del. pevskega društva „Slavec“) v spodnjih čitalniških prostorih bila je prav dobro obiskana. Vsi prostori bili so natlačeno polni. Stekleni salon bil je prav lepo nakičen z narodnimi zastavami, zelenjem in zrcali in spremenjen v plesalno dvorano, v kateri se je sukalo mnogo ženskih in moških mask, mej katerimi so bile nekatere prav originalne in ukusne. V stranskih sobah bilo je tudi vse polno občinstva mej njim več odličnih narodnjakov. Vladala je največja dobrovoljnost in neskajeno veselje do ranega jutra. Odboru gre zahvala, da je storil vse kar je bilo mogoče, kar ni bila baš lahka naloga v tako neugodnih prostorih.

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je natisnila Blaznikova tiskarna brezplačno na 97 nakaznic potrebna pojasnila za naša podružnična načelnikstva. Prijetna dolžnost nam je, da se zahvalujemo na tem nam tako dobrotnem činu.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Občni zbor kranjskega vojaškega veteranskega kora) vršil se je včeraj dopoldne v magistratni dvorani o navzočnosti nad 150 društvnikov. Korni poveljnik g. magistratni koncipist Juraj Mihalič prične zborovanje s trikratnimi Živio- in Slava-klici presvetlemu cesarju, pokrovitelju kranjskega veteranskega kora, čemur je nudušeno pritrdil ves zbor. G. Mihalič je potem poročal obširno o delovanju društva. Posneli bomo prilično bolj zanimive podatke iz tega poročila, ker nam danes nedostaja prostora. Vse poročevanje kakor tudi vsa razprava vršila se je zgolj v slovenskem jeziku. G. Mihalič omenil je v prvo, kako je praznoval veteranski kor rojstni god cesarja, svojega pokrovitelja in pa imendan kumice svoji zastavi, cesarice Elizabete. Potem se je spominjal lanske 25letnice bitke pri Kustoci, v kateri so v mnogem številu sobojevali tudi sinovi — vojski naše kranjske, slovenske dežele. — Omenja spomenika padlim vojakom, ki se bode postavil v kratkem pred novo vojašnico in odkritja spomenika Ra-

deckega na Dunaji. Zbor sklene, da se vsem veteranom, kateri se udeležijo odkritja spomenika Radeckega na Dunaji, pomore z doneskom iz korne blagajnice. Računski sklep za l. 1891 kaže, da je bilo 1798 gld. 29 kr. dohodkov, 1730 gld. 3 kr. pa stroškov, tako da je ostalo v blagajnici 68 gld. 26 kr. Za podporo bolnim društvnikom izdalo se je 731 gld. 28 kr., za pogrebe 106 gld., za podpore udovam 50 gld. Društveno premoženje znaša v gotovini 4288 gld. 88 kr. in se je lansko leto pomnožilo za 212 gld. 70 kr. Vrednost pobištva je po odbitih 10%, 1701 gld. Udov šteje veteranski kor 349. Računi se odobro in izreče blagajniku g. Škofu in računovodji g. Skubetu za izvršeno delovanje zahvala zbora. Častnim članom izvolijo se g. podpolkovnik Rudolf Termič, kateri je služil v domačem pešpolku 40 let in pa upokojeni vojaški zdravnik Anton Wesely. Z Živioklici na cesarja zaključijo se zborovanje.

— (Snežni plazovi v mestu.) Vsled južnega vremena in obilega snega po hišnih strehah usujajo se že nekaj dni nevarni snežni plazovi s streh mestnih hiš. Včasih zagromi, da se hiša kar pretrese. Treba je previdnosti, da se ne dogodi kaka nesreča. Kakor čujemo, je podrl tak plaz jedno osebo, ki je vsled padca si zlomila nogo.

— (Izpred porotnega sodišča.) Pri današnji dopoldanski prvi obravnavi zatožen je bil 26 let stari kajžarski sin France Lovrač iz Voljega Dola hudodelstva uboja. Neko noč meseca septembra 1891 sunil je na poti iz Trizav v Volji Dol svojega brata Martina Lovrača z nožem v levo stran prs, tako da je Martin malo dni potem umrl. Dasiravno je zatoženi France Lovrač, ko je pribežal njegov brat Martin domov, še doma razgrajal, razbil vso kuhinjsko orodje in podrl tudi Martinov ulnjak, se je vse zamolčalo, ko je brat Martin Lovrač umrl in bil pokopan. A žandarmerija je vendar vso stvar zasledila. kajti mlajši brat Lovračev in mati sta govorila o pretepu mej zatoženim Francetom in Martinom. Sodnijska komisija izkopala je truplo Martinovo in tu se je pokazalo, da je umrl vsled rane, prizadete mu z nožem; našla se je tudi srajca in suknja, ki sta bili prebodeni z nožem. Zatoženi France taji vse dejanje, in neče nič vedeti, ker je bil pijan. Mati in brat njegov se odpovesta izpovedanju. Občinski urad je zatoženega Franceta Lavrača jako slabo opisal. Porotnikom se stavita poleg uprašanja na krivdo še dve uprašnji: ali je storil zatoženec dejanje v popolni pijanosti in ali si za dejanje koražjo napil. Porotniki (načelnik g. Röger) so jednoglasno potrdili uprašnje na uboj, dodatni uprašnji pa zanikali. Zatoženec obsojen je bil na šest let poostrene težke ječe.

— (V Velikih Laščah pokopali so) pretekli teden gospo Jerico Grebenčev. Pokojnica bila je mati znanima domoljuboma in obče spoštovanu ženo N. v. m. p.

— (Dr. Julij Fränzl vitez Vesteneck) imel je priti že danes pred porotnike v Solnogradu zaradi poverjenj, katera je zakrivil. Ker je pa njegov zagovornik dr. Jäger uležil ugovor proti obtožbi, se obravnava ne more še vršiti in bode prišla torej eventualno v prihodnji porotniški dobi na vrsto. Mej tem utegne torej g. Vesteneck ostati še pod ključem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Črnovci 28. oktobra. Deželni zbor je razpuščen.

Peterburg 28. februarja. Rusija odpovedala 20 milijonov rubljev zalog v unanjih bankah.

Sofija 28. februarja. Ministerski svet sklenil pokopati Vulkoviča na državne stroške v rodbinski rakvi v Plovdivu.

Dunaj 29. februarja. Za delavce brez dela dohajajo mnogobrojni darovi. Cesar poklonil 5000 gld. Poziv župana Prixa prost prebivalstvo za prineske v podporo delavcev, vsak donesek vsprejme se hvaležno.

Dunaj 26. februarja. O vesti „Magyar Hirlap“, da namerava cesar ob priliki vojaških vaj v Pečuhu in na Hrvatskem povrniti Iščski poset srbskega kralja ter se podati v Beligrad, ni v merodajnih krogih absolutno ničesar znano.

Pariz 29. februarja. V palači kneza Sagan razpočile sta se danes zjutraj dve pod hišna vrata položeni cevi, nabasani z razstrelivnimi tvarinami. Poškodovan ni nihče.

Razne vesti.

* (Jovanu Jovanoviću Zmaju,) prvemu srbskemu pesniku in najboljemu sedaj živečemu jugoslovanskemu liriku, namerava srbska skupščina dovoliti 4000 dinarjev (frankov) letne nagrade. Sedaj živi ta slavljani pesnik kot praktični zdravnik v Belemgradu.

* (Adam Riese.) Vsakdo, ki se je v šolah nemški računati učil, slišal je gotovo od svojega učitelja rek: „Das macht nach Adam Riese soviel... aus“ Letos je štiristoletnica, odkar se je ta „šolmašter“ na Frankovskem rodil in njegovo pravo ime je bilo baje Adam Ries. On je učil, da se morajo pri seštevanju in odštevanju jednice pod jednice, desetice pod desetice itd. postaviti in je tako znatno olajšal mladini računanje.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji
za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Javna zahvala.

Velečastiti gospod cesarski svetnik Ivan Murnik blagovolil je v pomnožitev od njega ustanovljene knjižnice za učitelje Radovljanskega okraja v Radovljici doposlati zopet lepo število znanstvenih knjig in raznovrstnih muzikalij.

Za to znamenito darilo izreka blagemu dobrotniku knjižnični odbor za Radovljanski okraj v imenu vsega učitelstva tega okraja najtoplejšo zahvalo.

V Radovljici, dne 28. februarja 1892.

Za knjižnični odbor:

K. Simon,
zapisnikar.

H. Podkrajšek,
načelnik.

Tržne cene v Ljubljani

dne 27. februarja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povejen, kgr.	gl. kr.
Reč,	9	Surovo maslo,	62
Ječmen,	680	Jajce, jedno,	72
Oves,	439	Mleko, liter,	24
Ajda,	38	Goveje meso, kgr.	8
Proso,	646	Telečje	62
Koruza,	515	Svinjsko	58
Krompir,	510	Kostrunovo	52
Leča,	250	Pišanec	42
Grah,	11	Golob	60
Fižol,	10	Seno, 100 kilo	20
Maslo,	9	Slama,	196
Mast,	78	Drva trda, 4 metr.	240
Špeh frišen	64	„ mehka, 4	7
	54		5

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
27. febr.	7. zjutraj	739.8 mm.	0.4° C	brezv.	snež.	2.00 mm.
	2. popol.	738.0 mm.	3.6° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	737.9 mm.	1.4° C	sl. zah.	obl.	snega.
28. febr.	7. zjutraj	734.5 mm.	0.8° C	sl. zah.	obl.	2.60 mm.
	2. popol.	732.9 mm.	4.0° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	731.8 mm.	1.8° C	sl. zah.	obl.	meleg.

Srednja temperatura 1.8° in 2.2°, za 0.5° in 0.8° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. februarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gl. 94.60	gl. 94.75
Srebrna renta	94.15	94.25
Zlata renta	110.40	110.40
5% marcna renta	102.45	102.50
Akcije narodne banke	1039	1038
Kreditne akcije	307.75	308.75
London	118.25	118.35
Srebro	—	—
Napol.	9.38	9.38
C. kr. cekini	5.56	5.56
Nemške marke	57.90	57.92 1/2

Naznanilo.

Potrebujem človeka, ki umeje inženirsko meriti in profilovati zlasti pri gradbi cest. Pogoji se izvedo pri podpisancu.

Anton Koprivnikar

(206)

v Litiji.

V najem se odda gostilna Poličanski v Zatičini.

Več se izve pri lastnici Terentiji Fortuna v Zatičini. (208—1)

Mlad pisarniški uradnik

spreten in uren delavec, s izvršnimi spričevali, lepo in naglo pisavo, slovenščine in nemščine v besedi in pisanju popolnoma ter nekoliko tudi laščine vešč, — želi svoje dosedanje mesto premeniti ter išče mesta kot solistator v kaki advokatski ali notarski pisarni na deželi. Isti je zmožen tudi samostojnega koncipiranja manjših stvari. — Nastop po želji, ozir. takoj. — Blagovoljne ponudbe s pogoji pod: „Solistator“ upravnistvu „Slovenskega Naroda“ do 15. marca t. l.

„K zlatemu
državnemu jabolku“.

J. PSERHOFER

lekarna
na Dunaji.

I. okraj, Singerstrasse 15.

Kri čistilni svalki, poprej univerzalni svalki

je jako mnogo boleznij, pri katerih se je dokazala izvrstna zdravilna moč teh svalkov. Ti svalki znani so že več desetletij, nasvetovani so od mnogih zdravnikov in malo je familij, katere nimajo vsaj malo zalogo izbornega tega domačega zdravila.

Ti svalki veljajo: 1 škatljica s 15 svalki 21 kr., 1 zavo s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., ako se pošilja nefrankovano po povzetju 1 gld. 10 kr. Ako se dotična svota pošlje naprej, odpravljajo se naročila frankovano in velja: 1 zavo svalkov 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoja 3 gld. 35 kr., 4 zavoja 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj kakor jeden zavo se ne pošlje.)

Prosi se, zahtevati izrecno „J. Pserhofer-ja kri čistilne svalke“

in paziti na to, da je na pokrovu vsake škatljice zapisan, kakor na poučnem listku, podpis

J. Pserhofer in sicer rudeče.

Ozeblinsko mazilo J. Pserhofer-ja. 1 lončič 40 kr., s frankovano dopošiljativjo 65 kr.

Trpotčev sok za nadoh, bripavost, krčni kašelj itd. 1 steklenica 50 kr.

Američansko protinovo mazilo, 1 gld. 20 kr.

Prašek za pótne noge, 50 kr., s frankovano dopošiljativjo 75 kr.

Golžunovo mazilo, 1 steklenica 40 kr., s frankovano dopošiljativjo 65 kr.

Življenjska esenca (Praške kapljice) proti pokvarjenemu želodcu, slabemu prebavljanju itd. 1 steklenica 22 kr.

Razen tu naznanjenih izdelkov so na prodaj tudi še vse druge po avstrijskih časnikih naznanjene tu- in inozemske farmacevtske specialitete in se tiste, ki slučajno niso v zalogi, naročajo točno in ceneno. — Pošiljativje po pošti se točno izvršujejo, ako se denar naprej pošlje, večja naročila se odpravljajo tudi po poštne povzetji.

Ako se denar naprej pošlje (po poštne nakaznici), je poštnina dosti manjša, kakor da se pošilja po povzetji. (1051—11)

Angleško čudežno mazilo, 1 steklenica 50 kr.

Prašek za fjakereje, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano dopošiljativjo 60 kr.

Tanokininova pomada J. Pserhofer-ja, najboljšo sredstvo za lasé, 1 jaška 2 gld.

Univerzalni obliž prof. Stendel-a, domače zdravilo za rane, uljesa itd. 1 lončič 50 kr., s frankovano dopošiljativjo 75 kr.

Univerzalna čistilna sol A. W. Bui-rieh-a. Izborna domače zdravilo proti vsem posledicam pohabljenega prebavljenja: 1 paket 1 gld.

Prodaja drevesnih sadik.

V gozdnem vrtu v Gradišči pri Ljubljani odda se prihodnjo spomlad

okolu štiri milijone drevesnih sadik

proti temu, da se za vsak tisoč z zavijanjem in prevozom do železnice ali do pošte uplača in sicer: za triletne smreke, dveletne črne in beleborovce 2 gld., dalje za dveletne mecesne 2 gld. 20 kr. in za jednoletne vrbove količke vsake vrste 1 gld.

Naročila, dokler je kaj v zalogi, vsprejema proti uplačilu dotičnega zneska c. kr. deželno gozdno nadzorništvo za Kranjsko v Ljubljani. (190—2)

Od c. kr. deželnega gozdarskega nadzorništva za Kranjsko.

Advokat

DR. VALENTIN TEMNIKER

uljudno naznanja, da je otvoril svojo

odvetniško pisarno

v Kamniku.

(207—1)

V Škofji loki

odda se

gostilna „na Štemarjih“

od 24. aprila t. l. naprej v najem ali na račun.

Zraven je senčnati vrt za goste, kegljišče in kuhinjski vrt. — Natančnejše pogodbe pri lastniku Valentinu Sušnik-u. (205—1)

Najboljši sifoni

postavno legirani

pristroni za soda-vodo

za

tekočo ogljikovo kislino

prodaja leta 1814. ustanovljena, s prvimi darili odlikovana

ces. kralj. dež. priv. (146—9)

tovarna

KARL POCHTLER

Dunaj, VII., Kaiserstrasse št. 87.

Ceniki zastoj in frankovano.